

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Praepositurae à Vedastina Abbatia dependentes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

tri ad muros vrbis Gandensis auctus est.

Ad tam sanctas origines dicti monasterij *Nobiliaci.* accessit fama miraculorum s. Vedasti: vnde natum ipsi nomen *Nobiliaci*. Additum & nomen *Castri*, siue ob ædes, quas in eo Theodericus aliique Reges ac Principes habuerunt, siue ob munitiones ac propugnacula quibus cœnobium olim cœptum fuit, aduersus Hunnorum, Danorum, Normannorum & aliorum barbarorum incursiones.

Præpositura à Vedastina Abbatia dependentes.

A Vedastina Abbatia dependent octo *Angicurtiensis.* Præposituræ, quæ per monachos illius loci administrantur. Prima est *Angicurtiensis* siue *Agilcurij*, sita in diœcesi siluaneçesi septimo plus minus lapide à Lutetia Parisiorû, quæ Vedastinis accessit beneficio Glotildis viduæ Regis Clodouæi.

secunda est *Maniliensis*, altero à Peronna lapide sita. & altero à rapolmis intra terminos regni Franciæ, vt & Angicurtiensis.

Tertia *Salliensis* siue de salliaco dicitur, in confinibus Artesiæ & Flandriæ.

Quarta est s. *Michaëlis*, in suburbio vrbis Atrebatensis Henrico primo Abbate Vedastino excitata.

Quinta est s. *Petri de Gorrea*, quæ distat vno lapide à bethunia Artesiæ opido.

sexta

sexta s. *Saluatoris* ceu s. *Trinitatis* Berclonenfis medio milliari à Bassea, tribus verò miliaribus à Lensio Artesiæ opido sita. Monasterio accessit liberalitate *Leduini*, qui postea factus est monachus ac demum Abbas *Vedastinus*. De quo ita chronograpus cameraensis in chronico nondum typis edito. *Est vicus ex rebus sancti Vedasti, nomine Berclaus, in paludibus quidem situs, pascuis tamen aptus, omninoq; etiam monachorum vsui oportunus.* Illic ergò *Leduinus* Abbas s. *Vedasti*, considerata rei oportunitate, monasterium fundare disposuit, si quidem ei Episcopalis auctoritas adspiraret: quippe duplici vsu satis competenter prouiso, quòd inibi videlicet partem ex monachis, qui ad coenobium s. *Vedasti* frequentiores confluerant, delegaret, & bona Ecclesiæ circumiacentia tutius possiderentur. Itaque Dominum *Gerardum I.* Episcopum in conuentu synodali conueniendum existimauit, suæque deliberationis effectum coram omni synodo postulauit. cuius auctoritate nec difficile impetratum fuit. Monasterium ergò ædificare festinat, consummatumq; ab ipso Domino Episcopo consecrari obtinuit. Loci autem vocabulum Episcopus immutauit, & Cellam sancti *Saluatoris* statuit nominari. *Rom. Hactenus ille.*

Hasprens.

Septima est Præpositura *Hasprens.*, SS. *Hugonis* & *Aichadri* honori dedicata, medio itinere inter *Valencanas* & *Camercum*, ad salem vulgò *Sel fluuiolum*, qui ibidem in

scal-

Scaldium sese exonerat, amœno loco sita.

Accessit ea quoque Vedastinis, studio eiusdem *Lebuni* Abbatis, cùm antea à Gemetico dioecesis Rotomagensis monasterio dependeret. Rem totam sic exprimit *Iacobus Guisianus*.

Pipinus Maior domus Austrasiorum, victo Theoderico Galliarum Rege, fundavit, cœnobitis Benedictinis, Gemetico celebri dioecesis Rotomagensis monasterio, euocatis. Porro anno Christi millesimo vicesimo quarto, Gerardo, eo nomine primo, Cameracensi Episcopo, procurate, facta est permutatio inter Vedastinum ac Gemeticense monasteria, Vedastinis Anglicuriam, in dioecesi bellouacensi sitam, in usum Gemeticensium; Gemeticensibus verò Haspram in usum Vedastinorum cedentibus. Ita *Iacobus Guisianus* in manuscriptis *Hannoniæ Chronicis*. De his rebus fusiùs *Chronographus Cameracensis*: Quo tempore (inquit) Normanni, maximè quidem *Rol* tyranno in-centore, per hoc regnum, vt per alia, desæuerunt, & culpis Christianorù exigentibus Ecclesias sanctorum passim combusserunt, tãtæ formidinis tempestate, corpora sanctorum, *Aicadri* videlicet atque *Hugonis*, de Gemegio cœnobio, quod super fluuium sequanam, non procul ab vrbe Rotomago situm est, ad villam Hasprum, quæ ab vrbe nostra non plus quàm decem millibus disparatur, allata sunt. Quam villam vtrum ab antea possessam subiacuisse prælibato monasterio, an tuac

*Haspris qui-
escunt S.
Aicadri
Abbas Ge-
meticensi
& S. Hugo
Episcopus
Roma-
gensium.
Gemeticum
hodie Lu-
miege mo-
nasterium
est Benedi-
ctinorum.
quarto mil-
liaria Ro-
tomago.
Libr. 2.*

temporis aut à Rege, aut à quolibet Principe pro remedio animæ receptationi sanctorum traditam fuisse dicamus, incertum est. Ex his certè beatus Aicadrus à sancto Philiberto eiusdem cœnobij Abbate probatissimo, Abbas etiam constitutus, regimen sacrum agebat, vitæque moribus, & virtutum conuersatione fulgebat. Ad cuius piam conuersationem sanctus vir Domini Hugo Rotomagensis Episcopus, Carlomanni Regis filius, diuina inspiratione succensus, relictis siquidem Episcopatus habenis, curisque secularibus abdicatis, disciplinam monachorum, & habitum ex toto desiderio appetiuit, sacrisque magistri moribus informatus, omni virtutum genere perfectus, emicuit. Ambo autem qui & quales exstiterint, eorum vitas legentibus euidenter occurrit. His nimirum apud hanc villam post hac * remeantibus, monasterio factò monachis delegatis, ad laudem eorum pius & misericors DEVS multa, imò & creberrima virtutum prodigia dignatus est operari, in tantum sanè, vt nemo ex vicinis potentibus, aut in expeditionem aliquando transeuntibus, vllâ præsumptionem ante hac audeat irrogare. Sed quia monachorum Abbas longè aberat, eosque rarissimè pro difficultate longinquitatis visitare solebat, in libertate soluti seculum sectabantur, irregulariterque viuentes, vsque ad tempus Gerardi Episcopi, utpote absque rectore, periclitabantur. Quod vidēs Episcopus, Abbatem.

* Forè remanentibus.

Gerardus
I. Episcopus
Camera-
censis.

batem, vt hoc corrigeret, sæpe commonuit: sed quia, vt diximus, longè aberat correctionem morabatur. Cōtigit autē Episcopum, pro Ecclesiastica sollicitudine, fortè per hanc villam transitum facere, & Abbati Leduino (comes enim erat itineris) obscenam monachorum conuersationem indicare. Salubri etiam, imò competenti consilio hortatus, vt si quas res sancti Vedasti in vicinia prælibati monasterij haberet, eas si quidem pro hoc monasterio, quod sibi esset contiguum, cōmutaret, huncque locum pro compendio æternæ remunerationis meliorare satageret. Qui inter huiusmodi colloquia incertò hæsit, & tamen, ac si difficile, recusauit. Nec multò post temporis interuallo, Abbas salubriter cōsultus, benè & diligenter considerata oportunitate, notum fecit Episcopo, se executorem fore monitionis, si ab ipso Abbate Theoderico commutationem impetrare valeret. Unde lætus Episcopus continuò directâ legatione Abbatem Theodericum adorsus est, monstrans animæ periculum, si non in tempore sibi consulere. Cum longè esset positus locum commutare deberet; quod si nollet, adiuncto sibi Balduino Marchione, falsos monachos expelleret, locumque emendare cum omni auctoritate satageret. Super quod Abbas competenti consilio vsus, mandatis Episcopi satisfacere æstimauit, rebusque sancti Vedasti, quæ in sua vicinia circumiacent, susceptis, villam Hasprum Leduino Ab-

*Leduinus
Abbas mo-
nasterij S.
Vedasti.*

*Baldwinus
Fland. Co-
mes &
Marchio.*

bati contradidit. Hæc autem commutatio coram Rotberto Rege Francorum, coramque Comitibus, Balduino videlicet Flandrensi, & Richardo Rotomagensium facta est, & ab eisdem corroborata. Abbas itaque Leduinus, vt ædificator videlicet idoneus, locum cum summo studio ad laudem & venerationem sanctorum, qui ibidem quiescunt, emendauit, nouisque ædificiis & claustro regulari insignire exercuit. *Hactenus ex Chronica Cameracensi.*

Octaua est præpositura *S. Chrystine de Beueria*, qui pagus est vno milliari à Bethunia Arthesiæ opido distans. Fuit ea olim annexa monasterio s. saluatoris Caroffensis in diocesi Putauensi; quam inito contractu cum Caroffensibus & à sede Apostolica approbato *Ioannes Saracenus* tunc Abbas Vedastinus & postea Archiepiscopus Cameracensis, anno Christi 1587. cum Abbatia Vedastina vniuit & amplis ædificiis instruendam curauit.

Atq; hæc quidē, quæ de Vedastina Abbatia hæctenus diximus, ad nos transmittenda curauit Reuerendus admodum atque Amplissimus *D. Philippus Cauerellus* Abbas Vedastinus anno 1611. mense Aprili,

Chronographi Cameracensis, qui anno 1040. floruit, testimonium de S. Vedasto.

D*Vm tyrannica rabies in Christi Ecclesiã desceiret, fuit ciuitas Atrebatum sine Principe*

cipe